

ZAŠTO SVAKO NE MOŽE RAZUMJETI BIBLIJU?

Biblija je zakon i načelo koje ona sadrži je duhovno u cjelini i duhovne stvari niko ne može uspoređivati koji nema Duha Božijega. Duhovne stvari su iza razuma ljudskog uma same po sebi. A tjelesni čovjek ne razumije što je od Duha Božijega; jer mu se čini ludost i ne može da razumije, jer trebe duhovno da se razgleda.

Prije svega čovjeku treba da je poznat Božiji plan za čovječanstvo. U koliko to mu nije poznato Biblija postaje nejasna knjiga i svako je onda tumači kako on smatra da Biblija piše ili kako to lično njemu odgovara. Trebamo znati, također, da Biblija sama sebe tumači tako da je niko ne treba tumačiti onako kao on ili ona to misli da treba.

Sad vidite što Biblija o tome kaže: “Ali vam ne dade Gospod srca, da razumijete, ni očiju, da vidite, ni ušiju, da čujete do ovoga dana” (5. Mojsijeva 29:4). “A On reče: idi, i reci tome narodu: slušajte ali ne ćete razumjeti, gledajte ali ne ćete poznati. Učini da odeblja srce tome narodu i uši da im otežaju, i oči im zatvori da ne vide očima svojim i ušima svojim da ne čuju i srcem svojim na razumiju...” (Isaia 6:9-10). Kad je Hristos propovjedaio Dobru Vijest o dolasku Carstva Božijega On je većinom narodu govorio u pričama. Zašto? “Za to im govorim u pričama, jer gledajući ne vide, i čujući ne čuju niti razumiju. I zbiva se na njima proroštvo Isaievo...” (Matej 13:14-15; Jovan 12:39-41).

Čitajući ove stihove dolazimo do zaključka da je stvarno Svemogući Bog stavio čovjeka u duhovnu sljepoću a to jasno govori 1. Mojsijeva 3:24.

Na prvom Hristovu dolasku na zemlju on je došao da objavi Jevandelje-Dobru Vijest o Carstvu Božijemu. Vidite zapise što je On u stvari propovjedaio. “I prohodaše po svoj Galileji Isus učeći po zbornicama njihovijem, i propovjedajući jevandelje o carstvu...” (Matej 4:23; 9:35; 24:14; Marko 1:14). U stvari, koliko ih je shvatilo značaj Njegova propovjedanja?

Na završetku Svog propovjedanja On je također rekao da će osnovati Svoju crkvu-Njegovu crkvu. Ta izjava može se naći u zapisu Mateja 16:18 što se i dogodilo na dan Duhova 31., A.D.

Po tom, On je također rekao da u Njegovu Crkvu niko ne može doći ako nije pozvan od Njegovog Oca. U stvari, Isus poziva a Otac odobrava ili obratno. Važno je pročitati ove zapise: Jovan 14:13-31; 15:16. Isus je izjavio, “Niko ne može doći k meni ako ga ne dovuče Otac koji me posla... zato vam rekoh da niko ne može doći k meni ako mu ne bude dano od Oca mojega” (Jovan 6:44, 65).

Pavle je ovo potvrdio rekavši, A ako ko nema Duha Hristova, on nije Njegov” (Rimljanima 8:9)

Sad dolazimo do naredbe gdje Svemogući Bog zabranjuje da dodajemo ili oduzimamo iz Biblije, pošto je Bog znao da će čovjek to uraditi.

Kad jedan pisac napiše knjigu on na prvoj stranici stavi opomenu kao: “Strogo zabranjeno kopiranje ove knjige dodavanje ili oduzimanje bilo kog djela iste bez dozvole pisca” ili slično. Sad vidite ove zapise, 5. Mojsijeva 4:2; 12:32; 26:27; “Ništa ne dodajte k riječi koju vam Ja zapovjedam, niti oduzmite od nje, da biste sačuvali zapovjesti Gospoda Boga svojega koje vam ja zapovjedam...” Priče 30:5-6; Jerenija 11:3; Matej 5:18-19; Galatima 1:8-9; 3:10; Otkrivenje 22:18-19).

Isus Hristos vrati će se da uspostavi ono što je On propovjedaio-Carstvo Božije. Vidite ove stihove Isaia 24:23; Zaharije 14:4; Matej 24:30-31; 1. Solunjanima 4:16-

17. Svi oni koji su bili pozvani od Boga i ostali u vjeri, od Hristova Prvog pa do Drugog Dolaska bi će vaskrsnuti u vječni život da vladaju skupa s Njim zajedno hiljadu godina a ovo je prvo vaskrsnuće. (Otkrivenje 20:5).

Na njegovom Drugom Dolasku cijelom čovječanstvu skinuće se duhovna sljepoća tako da će svak moći razumjeti Bibliju i njen značaj. Lično zbog ove duhovne “sljepoće” došlo je i dolazi do današnjeg pogrešnog tumača i raskola povodom vjere u Boga je ljudi tumače Bibliju kako njima odgovara i onako kako je oni van-duhovno razumiju.

Šta je Pravi Hrišćanin?

U današnjem svijetu ima oko 961.122,000 istaknutih Hrišćana. “Hrišćanstvo” je jedna od najvećih vjera na zemlji. Ali, koliko ih tu ima na Zapadnom svijetu, koji se zovu Hrišćani, da stvarno razumiju što je pravo Hrišćanstvo? Koliko ih stvarno znade pravu istinu o osnivanju Hrišćanske vjere?

Čudnovato je, da jako mali broj znade Pravi Početak Hrišćanstva! Kakav je bio svijet 1900 godina u nazad? Baš kako je to Hrišćanstvo odpočeto? Zašto crkva u Apostolskim Djelima izgleda mnogo različitija od današnjih dominacija?

Da li je poruka Hrista i apostola ista jedna koja se uči u današnjim crkvama? Ovo je stvarno važno pitanje!

Sva ova pitanja mogu biti odgovorena sa pravilnim znanjem Pravog Početka Crkve osnovane lično od Isusa Hrista i podpuni vidik prvog vijeka Hrišćanskog doba.

Čudnovato kako to i izgleda, svijet koji sebe zove “Hrišćani” tako su podjeljeni na više od 400 različitih dominacija, organizacija, rascjepa, raskola, i sekta-svaki tvrdi da je originalni početak Crkve koju je Isus osnovao.

Postoji način kako možete doznati za siguro i pronaći prave sljedbenike Hristove. Odgovor je dat u zapisima Biblije i u historiji za vrijeme osnivačkih godina Božije Crkve.

Isus je rekao što je pravi Hrišćanin. On nije ostavio sumnju. Kad stvarno razmotrimo ono što je On rekao, onda se trebamo upitati zašto ti kvaliteti koje je On naveo izgledaju danas tako rijetki.

Uzmite, za primjer, jednu od Isusovih predavanja na Maslinovoj Gori, zapisani u Mateju glava 5 do 7. Stvarno, ništa nije važnije Hrišćaninu nego ovaj dio zapisa. Ali kako često vidimo da je ova Isusova izjava u Mateju 5:44 stavljena na djelo? On kaže: “volite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrže”.

Jako je žalosno i tragično da su neki od najkrvavijih okršaja u istoriji baš vođeni između i od Hrišćana: Polazeći u rat jedan protiv drugog, Hrišćani su trgali jedan drugoga u komade na bojnopolju, dok su se svi molili istom Bogu za pobjedu.

Kako to može biti? Jedan koji je osnovao Hrišćansku vjeru-jednog koga Hrišćani zovu Gospodom-učio je svoje učenike, “volite neprijatelje svoje, dobro činite onima koji na vas mrže” (Luka 6:27-28).

Ovo upustvo Isusovo ne upotrebljuje se od Hrišćana za vrijeme rata. Ali, onda, kao se ovo često upotrebljuje za vrijeme mira? Kad je ovo stavljeno na djelo kod komšija, u socijalnim krugovima, među osobama koje Vi lično poznajete iz dana-u dan? Isus je također rekao: “i kako hoćete da čine vama ljudi činite i Vi njima onako” (sdtih 17). Ovo se zove zlatno pravilo Biblije. To je u stvari jako dobra izjava da se okači na zid, ili da visi na narukvici, ili da se uče tako mala djeca. Ali živjeti tako? To je druga stvar! Isus, svakako, nije mislio da je to jednostavno jedna izreka. To je jako važan značaj za jednog Hrišćanina.

Ali da li će to Uspjeti?

“Budite dakle milostivi”, produžio je Isus, ‘kao i Otac vaš što je milostiv. I ne sudite, i neće vam suditi; i ne osuđujte i nećete biti osuđeni, i oprostite i oprostiće vam se” (stih 36-37).

Ogovaranje i klevetanje iza leđa jako je popularna tema u privatnom razgovoru. Filmovi, romani, TV prenosi-uključujući i dječije programe-leže na ideji traganja osvete.

Gdje je u stvari oproštenje izraženo kao put života? Služba informisanja izvještava o jednom iskrenom žaljenju jedne osobe prema drugoj su izvanredne zbog toga što su rijetke. Isusova nauka veliko pitanje i tok života, i doseže čak do proste potrebe razmatranja koje čini život neugodnim za druge.

Biblija opisuje jedno društvo čije je vjerovanje samo forma, da je bez snage da bi mogla promijeniti život osobe.

Isus je znao da će neki od onih koji su ga slušali zvati ga "Gospod", priznaće da pripadaju Njemu, ali ne žele da stave Njegovu nauku na djelo. "A što me zovete: Gospode! Gospode! A ne izvršujete što vam govorim" (Luka 6:46). Čistim riječima, Isus kaže, "U koliko me ne slušate, nemoj te me zvati, - Gospode!"

"Ne će svaki koji mi govori, 'Gospode! Gospode!' ući u carstvo nebesko; već koji čini po volji Oca mojega koji je na nebesima" (Matej 7:21). To je, u prostom smislu jedna činjenica koja čini pravu osobu Hrišćaninom. On ili ona postanu promjena-obraćeni-pojedinac i slijedi Hrista.

Isus je rekao svojim učenicima, "Ako se ne povratite i ne budete kao djeca, ne ćete ući u carstvo nebesko" (Matej 18:3). Hrišćani postanu djeca Božija kad se preokrenu i rode se odozgo.

Isusova majka i braća jednom prilikom su došli da ga vide, ali nisu mogli doći kod Njega zbog mnoštva naroda oko Njega. Kad su mu rekli da ga majka i braća Njegova traže i žele da ga vide, On je iskoristio ovu priliku kako bi On opisao svoju duhovnu braću: "Mati moja i braća moja ono su koji slušaju riječ Božiju i izvršuju je" (Luka 8:21).

Mnogo prosto, samo osoba koja slijedi Isusa i Njegovu nauku može stvarno da ga zove "Gospode".

Put Života

Pravo Hrišćanstvo je jedan put života. Raniji Hrišćani su razumjeli da je pravo Hrišćanstvo kao "put Gospodnji" (Djela Apostolska 18:25-26). "Ja sam put i istina i život", izjavio je Hristos (Jovan 14:6). Niko ne može biti Hrišćanin bez iskustva izrazite promjene u životu i životnog-načina

Mi trebamo dozvoliti našim najdubljim mislima da budu upravljane od Gospoda Isusa, "i rabimo svaki razum za pokornost Hristu", kako je to izjavio apostol Pavle u svom pismu (2. Korinćanima 10:5). "Neka bezbožnik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje; i neka se vrte ka Gospodu, i smilovaće se na njih, i k Bogu našem, jer prašta mnogo. 'Jer misli moje nisu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi' veli Gospod. 'Nego koliko su nebesa visoka od zemlje, toliko su putovi moji viši od vaših putova, i misli moje od vaših misli'" (Isaia 55:7-9).

Hrišćani traže Božiji put života, Njegove misli, Njegovu volju. što je Isaia opisao jeste jedno iskreno pokajanje-iskrena promjena koju je također Petar razjasnio na svojoj prvoj sužbi na dan Duhova (Djela Apostolska 2:38).

Biti pravi Hrišćanin jedan mora da sve dragovoljno radi što je Isus rekao da se radi. "Kad ovo znate", rekao je Isus, "blago vama ako ga izvršujete" (Jovan 13:17).

Šta je Pokajanje?

Šta je pokajanje? Tumačenje Riječnika pokajanje je: "osjećaj ukornosti, skrušenost, ili pokajanje zbog prošlosti, osjećati bol zbog grijeha ili mane da budete spremni za promjenu jednog života na bolje".

Biblijsko tumačenje obuhvaća sve ovo i čak mnogo više! Pobožno pokajanje znači okrenuti se podpuno i onda ići drugim putom-promijeniti način života! Nije lako po nekad kazati "žao mi je", ali je još teže to stvarno učiniti. Pobožno pokajanje treba da dođe iz srca i obuhvatiti osnovu promjene stava i uma.

Pokajati se od Čega?

Od čega bi Bog želio da se osoba pokaje? Grijeha, svakako. "Svaki koji čini grijeh i bezakonje čini, i grijeh je bezakonje" (2. Jovanova 3:4).

Svaki put kad prestupite ili ne poslušate Božiju zapovjest, Vi ste zgiješili i trebate se pokajati. Niko nije izuzetak.. Ni jedno živo biće (Izuzev Isusa Hrista) koje je živo-živilo a da nije prekršilo Božije zapovjesti (Rimljanima 3:10, 23). Stoga svak se mora suočiti s problemom pokajanja. Mi moramo tražiti od Oca na nebu da sa Hristovom prolivenom krvi očisti naše grijeha, da žrtvovanje Njegova života bude prihvaćeno umjesto nas tako da kazna za grijeh bude skinuta sa nas.

Kako Pokajenje Počinje?

Svakako, mi ne možemo jednostavno odbaciti duboki osjećaj odvratnosti zbog našeg grijeha sami od sebe. To treba doći od Boga, jer "dobrota Božija na pokajanje vodi" (Rimljanima 2:4). To je Bog koji nam pomaže da imamo mogućnost vidjeti naš grijeh. On nam jednostavno otvori um i uputi nas na put pokajanja. Kako Bog poziva pojedinca na pokajanje? Bog upotrebljuje mnoge druge načine. Sve je zasnovano na "bogastvu Njegove dobrote i krotosti i trpljenja" (Rimljanima 2:4).

Isus je dao zapovjest svojim apostolima. "Idite, dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca Duha Svetoga. Učeći ih da sve drže što sam vam zapovjedio; i evo ja sam s vama u sve dane di svršetka vijeka, Amin" (Marej 28:19-20). U odnosu na ovu zapovjest Božija Crkva propovjeda i širi jevanđelje o Carstvu Božijemu. Ova dobra vijest je ta kroz koju Bog poziva mnoge na pokajanje. On nam nudi kroz žrtvu Isusa Hrista, pokajanje od naših grijeha.

Bog, u svojoj beskrajno mudrosti i ljubavi često poziva za vrijeme poteškoća i nezgoda. Mnogi odgovore na ovaj Božiji poziv za vrijeme financiskih neprilika, familiskih problema, bolesti ili nekih drugih ozbiljnih situacija kje pomažu da se shvati da nam je potrebna Njegova pomoć.

Umjesto da se borimo s ovim problemom sa našom vlastitom moći, mi trebamo shvatiti lekciju kojom nas Bog uči da se uzdamo rađe u Njegovu moć nego samo u našu. Mi ga trebamo tražiti. On nas ne treba. On je nama potreban! Svaki pravi Hrišćanin treba da shvati ovu lekciju.

Prorok Danilo je bio nadahnut da napiše svoju vlastitu reakciju u ovakvom slučaju kao za naše upustvo. "i okrenuo sam svoje lice ka Gospodu Bogu tražeći ga molitvama i molbama s postom i s kostrijeti i plačom" (Danilo 9:3).

Prorok Nemija je također zapisao primjer za nas. Kad je on doznao da je njegov narod koji se vratio iz Babilonskog ropstva u svetu zemlju bio u nevolji i sramoti, svo što je on uradio: "A kad sam čuo te riječi, sjeo sam i plakao, i tužio sam nekoliko dana, i postio sam i moli se Bogu nebeskom" (Nemija 1:4). Om je onda počeo da se približava Bogu. On to nije uradio sa pola volje, raspravom-činjenicom-stvari. On je to učinio od srca. Vjerno, sa cijelim srcem. On se odlučio da traži Boga i Njegovu volju sa molitvom i postom.

Danilo i Nemija su iskreno nastojali da nađu Božiju volju. Oni su odlučili da učine sve što se tražilo od njih da bi se približili k Njemu i dobili oprostjenje.

Kad je bio pozvan Simon Petar, Isus je uradio jedno čudo. Petar je lovio ribu cijelu noć bez uspjeha. Isus mu je rekao da baci mržu još jedan put. Usprkos nedostatku vjere, Petar je uradipo kako mu je Isus rekao. Petar je ulovio toliko ribe da je pretio potop čamcu.

Petar je odmah shvatio da je bio u prisustvu Gospoda. "Izidi od mene, Gospode! Ja sam čovjek grešan" (Luka 5:8). Petar je shvatio svoj grešni stav i nije se osjećao dostojnim da bude u prisustvu pravednosti. Biblija dalje opisuje Petrova djela u Isusu Hristu. On je odgovorio na poziv Isusa Hrista da postane Njegov slijedbenik odričući se

starog života i počeo je živjeti novim životom. Ostavljajući za sobom bivši put života i pošao je za Hristom (stih 11).

Ako čitate primjere biblijskih Božijih sluga, primjetićete da oni slobodno priznaju svoje grijehе podbačaje. To stvarno uzme jednu duboko iskrenu osobu da kaže, “Okušaj me Gospode, i poznaj srce moje, ispitaj me, poznaj misli moje. I vidi jesam li na zlu putu, i vodi ma na put vječni” (Psalm 139:23-24).

Ako iskreno tražimo Boga i Njegov put, ovo je stav koji mi trebamo izražavati. Mi ćemo slobodno priznati naš vlastiti grijeh i podbačaje i moliti se Bogu da nam pokaže pravi put. Prorok Jeremija je rekao, “Znam, Gospode, da put čovječiji nije u njegovoj vlasti da upravlja koracima svojim. Karaj me, Gospode, ali s mjerom, ne u gnjevu svom, da me ne bi zatro” (Jeremija 10:23-24).

Pavle je bio oboren na njegovu putu za Damsk. Kad ga je svijetlo osvijetlilo pao je na zemlju. Pavle je upitao, “Gospode! Šta hoćeš da činim?” (Djela 6:9).

Kad odgovorimo Gospodu, onda je ovo pitanje koje mi, također trebamo pitati. Mi trebamo iskreno tražiti Boga, biti utješeni da “ne docni Gospod s obećanjem, kao što misle da docni, nego da svi dođu u pokajanje” (2. Petrova 3:9).

Kakva je Istina Duhovnosti?

Možda ste čuli komentar sličan ovome: “On je jako duhovan”, ili “ovaj narod nije mnogo duhovan”. Ali šta je u stvari duhovnost-da li znate? Trebamo biti oprezni da ne budemo zavedeni u pogrešan stav duhovnosti. Mi trebamo ispitati zapisane stvari.

Ovo su četiri stvari koje se mogu smatrati kao pravi dokaz duhovnog uma:

1. Govor, zvuk, uzbuđljivost, istražaj
2. Poznavanje Zapisu.
3. Vjera.
4. Ozbiljan stav pravednosti.

Sad da ukratko pregledamo pojedinačno svaki od ovih predmeta i onda da vidimo kako Biblija tumači duhovnost.

1) Jedan od najprihvatljivijih dokaza duhovnosti je način kako narod govori o tome ili izražava vjerski osjećaj. Neke osobe su namjerno uzgojili duhovno-zvučni-jezik. Možda su oni nesvjesno prisvojili naviku upotrebe “duhovno” zvučno iskustvo.

Ovakav narod smatra da jedna crkvena služba nije važna sve dok tu nema nekog glasnog, otvorenog izražaja ushićenja i veliki dio uzbuđljivosti. Na nekim zborovima “sveštenici” govore da posjeduju “riječ znanja”-jasno i neposredno nadahnuće i povezanost s Bogom. Za vrijeme ovog uzbuđljivog jurišnog riječnog pokreta i službe, oni koji traže da se iscijele vjeruju da su “ubijeni duhovno”. U nekim slučajevima, oni koji su “iscjeljeni” padaju unatraške kada ih se “sveštenik” dotakne ili dok se moli nad njima.

Neke osobe ne mogu biti zadovoljni sa službom, nije važno koliko je poučna, sve do onog momenta dok “sveštenik” ne postane uzbuđljivo oduševljen u vještini “Hollywoodskog” izražaja duhovnog nagona, i sposoban da pokrene svoje slušaoce u obično ushićenje bučnog reagovanja na ovakvim vjerskim zborovima koje više izgleda izrugivanje Boga nego služba istome. Ako je ovakva manifestacija prisutna, onda ovi pojedinci su jako zadovoljni, da li su oni primili dugo-vremensku korist ili ne.

Ovo nije kao ponižavanje ili kritikovanje prorodnog uzbuđenja izraženog rezultatom samo od sebe od iskrenog duhovnog iskustva, ili iskreni duhovni izražaj izražen prirodno iz čista i iskrena srca. Daleko od toga.

Neke osobe su prirodno zbunjene. Neke nisu. Vidjećemo iz Zapisu da uzbuđenje i duhovna fraza nisu, od sebe, nitnost duhovnosti. Ono može biti prirodni rezultat, i svoje voljni izražaj istog; ali, ako je namjerno pokrenut i “urođen” postavljen za izložbu i učinak, onda to može biti laž. Žalosno reći, neki su pripremljeni da reaguju posebnim načinom, smatrajući da je to takav izražaj “Hrišćanstva” stvar koju trebaju da rade. Narod često puta reaguje automatski sa ubjedenjem, pokretom, i drugim javnim izražajem što

oni vjeruju da je to zgodna prilika i za njih zato što su oni vidjeli gdje drugi odgovaraju na isti način. Stoga je mnogo važno da mi imamo pravilnu ravnotežu.

2) U prvoj kategoriji mi smo opisali ljude koji grle "srce" umjesto "glavu". Ovakva vjera je skoro sva uzbuđena. Ona ne zahtjeva pažnju odgovora na račun vjerenika.

U drugoj kategoriji nalazimo na osobe koji ne vjeruju mnogo o bilo kakvom uzbuđenju ili duhovnoj manifestaciji. Oni možda imaju veliko znanje u glavi. Oni nastoje pokušavati da ulove i staviti u nepriliku druge sa Zapisima, i vesele se u zabuni drugih sa mudro izrađenim dokazima.

Ove krivo zavedene osobe vjeruju u svoje dokaze, prepirke, i vjerovanja, i vjeruju da će tako zaraditi njihov vječni spas, bez stvarnog pokajanja, ili živeći pravednim životom u Isusu Hristu, pokazujući plod Duha u njihovom životu.

Poznanje zapisa nije dovoljno. Biblija govori da Hrišćanski cilj nije samo poznavanje Zapisa, već doći i upoznati Boga. Isus je izjavio, "A ovo je život vječni da poznaju tebe jednoga istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista" (Jovan 17:3).

3) treća grupa ističe vjeru. Ovi govore da su spašeni "s vjerom i samo vjerom" vjerujući da samo izraz isključuje Hrišćansku odgovornost Bogu. Oni rijetko spominju stvari kao pokajanje, odgovornost, ili bilo kakvu potrebu pokornosti i poslušnosti Božijoj volji ili zakonu.

Pošto je Hristos umro za naš grijeh, nama stoga nije potrebna poslušnost-oni tvrde. I onda, poslije, kad upitaš ove "obraćene" što su učinili-što se u stvari dogodilo-kad oni "dadu Gospodu svoje srce", neki ne mogu da razjasne svoje iskustvo.

Biblija govori da je Hrišćanski odgovor Božijoj milosti je kroz vjeru. Istina je da neki u pravom smislu ne izražavaju ulogu u vjeri. Ipak, to je važno da se shvati da vjera vodi Hrišćane u odgovorni stav. Vidite Pavlovo upustvo: "Jer ste blagodaću spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božiji. Ne od djela, da se niko ne može pohvaliti" (Efescima 2:8-9).

Ova dva stiha čisto pokazuju važnost vjere i uči nas na da rad neće dati nikome pravo da vjeruje da je Bog obavezan da nas nagradi. Zapisi produžuju, "Jer smo Njegov posao, sazdana u Isusu Hristu za djela dobra, koja Bog najprije pripravi da u njima hodimo" (stih 10). Ovi zapisi u Efescima govore nam da Hrišćani nisu spašeni sa radom. Hrišćani su spašeni za rad. Iskrena duhovnost, stoga, obuhvaća zalaganje odgovornosti od Hrišćana koji gledaju k Isusu Hristu u vjeri.

4) Na kraju, tu ima takvih čija se duhovnost sastoji od stroge mjere pravednosti. U stvari, oni su obično strogi u održavanju Božijih zapovjesti tako da zapadaju u greške pokušavajući da ih drže doslovno sa svim sopstvenim naporom. Oni su svjesno iskreni. Strogo ubjedeni duhovni savršeni.

Ali, kako Pavle kaže za opšte sektaše njegova vremena, oni gledaju da svoju pravdu utvrde i ne pokoravaju se pravdi Božijoj. (Rimljanima 10:3). I oni su obično strogi, osorni, kritični, nepodnošljivi prema onima koji ne žive onako kako oni žive po njihovim idejama i pravednosti.

Pravo Duhovno Obilježje

Sad da se obratimo k Božijim riječima s poniznošću da istražimo Božiju pravilnu duhovnost.

Bog nam kaže, kroz Pavla, "Jer ovo da se misli među vama što je u Isusu Hristu" (Filipljanima 2:5). Ali kako možete imati um u sebi koji je u Isusu Hristu? Kroz Duh Sveti, Isus će živjeti svojim životom iskrene pravednosti u vama, ako se pokajete i to mu dozvolite.

"A Vi niste u tijelu nego u Duhu; jer Duh Božiji u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova on nije Njegov". U koliko Njegov Duh nije u vama, proizvođači iskrene pravednost, Vi niste pravi Hrišćanin! "A ako je Hristos u vama, onda je tijelo mrtvo grijeha radi a Duh živi pravde radi" (Rimljanima 8:9-10).

Kad bog pozove da budemo njegova djeca, On izabere one koji su bili ponositi, dobrostojeći, bludni, neposlušni, i onda ih promjene. Ova promjena veličanstveni poduhvat. To je stvarno čudo.

Po pokajanju i prihvaćanju Hrista (Djela Apostolska 2:38) Bog nas progori Njegovim Duhom. U drugoj riječi, Bog će uraditi ovu promjenu u vašem životu u koliko želite da mu se pokorite.

Ovaj duhovni um je um koji je ispunjen prave ljubavi prema Bogu i cijelom čovječanstvu-čak i k jednom neprijatelju i onda tu postane simpatija, strpljenje, ljubaznost prema drugom, njihovoj ideji i vjeri, njihove mane i zablude, koji govori tiho, blago, ljubazno, koji samo traži da pomaže i sluša. To je um koji je umro sebi.

Prava Duhovnost

Pravi duhovni um može da kaže s Pavlom, "Ja više ne živim, nego živi u meni Hristo" (Galatima 2:20). Kad ovo možete reći, onda imate um koji je Isusu Hristu. Hrišćani su razapeti s Hristom. Pavle nam kaže da krštenje vodom (grob) (Rimljanima 6:3). Krštenje ne samo da opisuje naš grob već također naše vaskrsnuće u "novi život" (stih 4).

Biblija također govori o ovom iskustvu promjene kao novo rođenje (Jovan 3:3). Mi postajemo djeca Božija kao rezultat biti "ponovo rođeni", ili "rođeni odozgo". I kao djeca Božija, mi izražavamo plod Božijeg Duha.

Plod Božijeg Duha je "ljubav", prije svega radost, mir, trpljenje, dobrota, milost". (Galatima 5:22-23). Ovaj plod svjedoči pravu duhovnost. Ova stvar je izražaj "ljubavi Božije", koja je "izlivena u srca naša Duhom Svetim" (Rimljanima 5:5). To je prava Hrišćanska duhovnost.

Pravi duhovni razum je um ljubavi, jer je Bog ljubav. Pavle je napisao, "Ako jezike čovječije i andelske govorim a ljubavi nemam, onda sam kao zvono, ili praporac koji zveči. I ako imam proročanstvo i znam sve tajne i sva znanja, i ako imam svu vjeru da i gore premještam, a ljubavi nemam, ništa sam. I ako razdam sve imanjenje svoje i ako predam tijelo svoje da se sažeže, a ljubavu nemam, ništa mi ne pomaže" (1. Korinćanima 13:1-3).

Što je to imati ljubav? Sledeća četiri stiha ovog poglavlja govore. Ovo je prava duhovna mudrost: "ljubav dugo trpi" da li Vi dugo trpíte? "milokrvna je, ljubav ne zavidi, ljubav se ne veliča, ne nadima se. Ne čini što nevalja, ne traži svoje, ne srđi se, ne misli o zlu, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini: Sve snosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi" (stih 4-7).

Pročitajte ova četiri stiha ponove, stavljajući svoje ime gdje se god "ljubav" pojavi. Oprobajte ovo kao ispit samog sebe. Reći će vam stvarno kako ste duhovni. Da li ste stvarno pravi Hrišćanin.

Hrišćanstvo je zasnovano na učenju Isusa Hrista. Ali, onda, što se dogodilo vjeri koju je Isus osnovao?

Što se Dogodilo Novog Zavjeta Hrišćanstvu?

Što su uradili oni koji tvrde i govore da su prijatelji i sljedbenici Isusa Hrista Hrišćanstva?

Proučite Hristovu nauku bolje. Možete samo zaključiti da bi se On zaprepastio, uzbudi, čak i naljutio na mnoga vjerovanja, i obrede, i tradicije okačene za Njegovo ime. Isus se ne bi složio sa onima koji ga veličaju kao patriotu ili ratoborca. On bi se uplašio sa prikazivanjem Njega lično kao revolucionera i političku ličnost. On se ne bi složio sa političkim stavom od mnogih crkvenih zborova i organizacija.

Kako je Hristovo osnovno učenje postalo tako zamršeno i nerazumljivo? Kako je Hrišćanstvo stiglo na iskrivljenje Isusa u svom vlastitom zamišljanju?

Isus je Predvidio Vjersku Zabunu

Isus Hristos je ugledni model Hrišćanstva. Kao Bog u tijelu, On je živio čistim životom i jeste predmet načeg divljenja i vjere. On je dostojan oponašanja. Ali mnogi sljedbenici modernog Hrišćanstva nijesu vjerni sljedbenici svega što je Hristos zahtjevao.

Izgleda da mnogi slijede Isusa iz Novog Zavjeta samo kada to njima odgovara. Kad im je lako i kad se slažu. Oni koji su danas prihvatili Hrišćanstvo suočeni su teškim problemom. Oni moraju konačno da izaberu između dvije odluke. Da li je Hrišćanstvo autetično i vjerno predstavlja svoj Novog Zavjeta korjen, ili je ono "uzmi i izaberi" put života predmet kaprica svojih sljedbenika i podizanje prašine kulturnih tumačenja.

Isus je predvidio ovu zabunu. U stvari, neki se pitaju zašto On nije u stvari zapovjedio svojim apostolima da slijede vjersku tradiciju Njegovih dana. Isus je dao odgovor na ovakvo pitanje da su mnoge od tih tradicija bez Biblijske vrijednosti: "Dobro je prorekao prorok Isaia za vas licomjeri, kao što je pisao: 'ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od mene'" (Matej 7:6-7).

Američki pisac Mark Tvajn jednom je rekao, "Ja imam veći problem sa djelovima Biblije koje možem razumjeti više nego sa onima koje ne mogu razumjeti". Izgleda da se mnogi slažu sa Mark Tvajnom. Djelovi Biblije nas stvarno uznemiruju. Teško je slijediti nauku Isusovu koju mi razumijemo, nego onu sa kojom se ne slažemo. Kao rezultat, većina Hrišćana obožavaju Isusa sa svojim usnama dok uče i slijede doktrinu osnovanu od ljudi.

Odbacivanje Hrista

Isus predstavlja takav dramatičan kontrast za uspostavljanje vjerske tradicije koje društvo i naobrazba pokušava da odbaci upotrebljujući dva različita metoda.

Prvi pokušaj bilo je raspeće. Ali je to (ispalilo unazad). Vaskrsnuti Isus bio je beskrajno dinamičan i ugledan nego stolar iz Nazareta! Odmah, poslije Isusova vaskrsenja, druga zavjera je odpočeta da uništi Njegovu nauku. Ovog puta, umjesto da ga pokušaju ubiti Sotona je zaveo većinu da prihvate suprotan stav-oni su odlučili da služe đavolu!

Ovaj sistematski poduhvat da unište uspostavljeno vjerovanje Isusa Hrista skorom je uspelo i da se riješe riječi Njegove osnovne nauke. Nagodbe koje se maskiraju kao Hrišćansko vjerovanje, rad i vjeroispovjed učinilo je više štete istinskom Isusovoj jevandeljskoj nauci nego li sama zavjera za raspeće Isusa.

Pažljivo proučavanje Biblije da Hrišćanstvo Novog Zavjeta je bilo radikalno promjenjeno od strane ljudskom tumačenja o onom što znači biti iskren sljedbenik i učenik Isusa Hrista.

Iskrivljenje Hrišćanstva

Istaknuti Skandinavski filozof Soren Kierkegard, u svom napadu na Hrišćanstvo piće: "Hrišćanstvo iz Novog Zavjeta uopšte ne postoji. Milioni ljudi kroz vijekove malo po malo varali su Boga u Hrišćanstvu, i uspjeli su napraviti Hrišćanstvo tačno oprečno onome što je u Novom Zavjetu".

Jakus Elul, u prevratu Hrišćanstva, pronašao je dramatičan historijski zapis koji otkriva postepeni prevrat Hristove nauke. Zaključujući na Keirkegardovom pisanju, Elul kaže. "Trebamo priznati da tu postoji neizmjerena udaljenost između svega ovoga što čitamo u Bibliji i stava crkve i Hrišćanstva".

Iz ranijih Novog Zavjeta zapisa o historiji crkve, mi nalazimo crkvu u razvitku. Svakako, mi očekujemo da nađemo, kao dio priče, kako su Isusovi vjerni sljedbenici trebali iskreno upotrebljavati Njegovu nauku novim izazovom u novoj kulturi. I stvarno oni jesu.

Ali historijski zapisi mogu zalutati od Novog Zavjeta sa svakom prolaznom generacijom. Crkve povezane sa politikom, nacionalnošću, i materijalnim sredstvima i ona tako počne da sprečava one koji su određeni da vrše dužnost.

Broj historičara imaju zabilježene dokaze sa kojima je istinsko jevanđelje bilo poremećeno. Ove izvanredne-bibliske promjene u Hrišćanstvu napokon dale su Isusu Hristu loše ime-ime koje on nije zaslužio. Sjeme mnogih modernih problema bilo je posijano kada su Hrišćani napustili nauku Isusovu. Postepeno ponižavanje i ugrožavanje žena je jedna nepravda koja je bila opravdana sa idući krivim putom i nepravilno tumačenje Novog Zavjeta. Tu ima mnogo drugih stvari.

Isusova Nauka Preokrenuta

Isus je govorio o Njegovim sljedbenicima kao "malo stado" (Luka 12:32). O ovcama "među vukovima" (Matej 10:16). Kako "so zemlji" (Matej 5:13). Oni su trebali da se brinu o carstvu Božijemu kao o jednom skupocjenom "zrnu bisera" (Matej 13:46).

Isusovo svaćanje Hrišćanstva bila je jedan mala grupa vjerenika koji će se boriti da održe obavezu Božijem pozivu. Tako kad čitamo historiju crkve koja je sama sebe osnovala na kraju Novog Zavjeta, dolazimo do zaključka da ovi Hrišćani i njeni sljedbenici preokrenuli riječi ili onu Isusovu temeljnu nauku koja je propovjedana od Crkve koju je ON osnovao.

Izopačenost Isusove nauke je stvarno priča. Gorljivost crkve kroz tri vijeka poslije smrti 12 apostola, bila je uspješna u obraćanju masa. Ali ta gorljivost postepeno se hladila i otišla pogrešnim putom. Sa navalom da dobije vjerenike, ta količina vjerenika je postignuta je, dok realnost, pravilnost, i kvalitet Novog Zavjeta bilo je žrtvovano. Poduhvat pokoravanja i privlačenje masa postepeno je također rastopilo Isusovu nauku.

Jakus Elul, Prevrat Hrišćanstva, sabrao je: "Hrišćanstvo napija kulturu kao služba... Hrišćanstvo je postalo kao prazna flaša da se uspješnost kulture puni sa različitim stvarima... Hrišćanstvo je oprečno od onoga koje nam je saopšteno sa otkrivenjem Boga u Isusu Hristu".

Martin Luter King, mladi, upotrebio je analogiju da bi razjasnio razliku između pravog i lažnog Hrišćanstva. "Hrišćanin ne smije biti kao termometar da samo jednostavno bilježi i pokazuje temperaturu popularnog mišljenja. Hrišćanin treba da bude kao regulator topline, odgovoran za prenos i uspostavljanje temperature ili mjerodavnost društva".

"Nerazvijeno" Hrišćanstvo imalo je ovo nastojanje u prvom vijeku. Prije nego je Hrišćanstvo počeloda upija i prilagođava druge vjere i običaje, ono je promjenulo cijeli svijet (Djela 17:6). Žalosno, iskušenje za popuštanje uskoro je promjenulo jevanđelje.

Licomjerno Jevanđelj Propovjeda se.

Kad su crkve nicali kao pečurke one su odpočele da jevanđeljišu svijet, druge vjere i vjerski sistri pitali su, i stvarno je tako, "zašto se ne brinete o svom unutrašnjem vlastitom problemu prije nego pokušate pomoći našim problemima".

Ovo je isto pitanje postavljalo Ameriki od mnogih drugih država kojima je ona nudila i nudi pomoć. Politička kao i vojna pomoć, i ako iskrena, često je suočena optužbama kriminala, droga, i siromaštva u samom srcu Amerike.

To je poruka Hrišćanima danas i u buduće: zajedno, nam je potrebno da smo sigurni da dobro znamo i sprovedemo put Isusa Hrista prije nego počnemo učiti druge. U drugoj riječi, najprije trebamo srediti našu kuću pa onda tuđu.

Isus je bio jako pogođen sa licomjerstvom onih koji su govorili drugima kako trebaju da žive a bili su sami od sebe loš primjer. Hrišćani trebaju osnovati svoj život na primjeru Isusa Hrista, a ne samo na osnovnoj vjerskoj tradiciji. Mi bi svi trebali ispitati svoju vlastitu vjeru i djelo.

Isus nas je upitao: “A zašto vidiš trun u oko brata svojega, a brvna u oku svojemu ne osjećaš? Ili kako možeš reći bratu svojemu ‘stani da ti izvadim trun iz oka tvogega’ a eto brvno u oku tvogemu? Licomjere! Izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega” (Matej 7:3-5).

Prava Srž Isusove Nauke

Pred samo raspeće, Isus je imao posljednju večeru sa svojim učenicima. Biblija nam govori da ova posljednja večera je bila završena sa vjerkim obredom-Pashe. Isus je uspostavio Novog Zavjeta Pashu u prisustvu svojih apostola, dodavajući neke nove važne stvari koje nisu bile u Starog Zavjeta Pashi. ON je upotrebio hljeb i vino kao symbol Njegova čista žrtvovanja (Matej 26:26-28). On je oprao noge svojim učenicima i naredio im da i oni tako rade.

U svom govoru poslije ovog obreda, Isus je istakao ovaj važan značaj: “Novu vam zapovjest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što Ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom. Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako uzimate ljubav među sobom”. (Jovan 13:34-35).

Ovo je prava srž Isusove poruke-glavna zapovjest koju mnogi Hrišćani ne rade. Nama je potrebno oboje.

- 1) Izvršivati primjer našeg Gospoda i
- 2) Pokazati cijelom narodu istu ljubav koju On ima prema nama.

Malo kasnije iste večeri, Isus je produžio sa svojim ohrabrujućim upustvom svojim učenicima: “Ovo vam Ja kaza, da u Meni mir imate, u svijetu ćete imati nevolju; ali nebojte se, jer Ja nadvlada svijet” (Jovan 16:33).

Ljubav koja nas označava kao Isusove učenike obuhvaća vrijednost Njegove nauke i primjera, kao i obavezu izražaja Božije ljubavi prema drugom. Ovo je ljubav koja nam je potrebna da pobijedimo svijet. Mi pobjeđujemo svijet u stvari istim načinom kao i Isus, sa i kroz ljubav.

Hrišćanska ljubav je označena kao obaveza vjere prema nauci Isusa Hrista. Ovo je malo teža ljubav, pošto je ona čisto potrebna da se izražava u nepogodnim okolnostima. Tu nema dovoljno ljubavi u našem svijetu-čak i među Hrišćanima.

Kako ste Obavezni Vi?

Rabi je jednom upitao svoje studente kako mogu dokazati kad se noć završava i dan počinje? Jedan se student javio, “može li to biti kad je dovoljno svijetla da se može primjetiti razlika između brata i sestre”?

Rabi je odgovorio, “Ne”.

“Dobro” zahtjevaio je razred. “kaži nam onda ti”.

Rabi je odgovorio, “Ako ne znate da je svako biće tvoj brat i sestra, nije važno koje je doba, uvijek je noć”.

Mnogi su Hrišćani zauzeti sa raspravama o veličini i značaju njihove tradicije tako da imaju malo vremena da se upoznaju i ispune Hristovu poruku. Hrišćani trebaju da znadu razliku između bibliske poruke i tradicionalnih rasprava. Ova poruka omogućava da nam otvori oči za potrebu onih oko nas i služiti našem drugu čovjeku.

Hrišćanstvo zahtjeva da pokažemo svim živim bićima ljubav koju je Isus Hristos pokazao prema nama. Mi ne možemo ograničiti ljubav prema onima koje mi volimo. Niti možemo uzimati i izabirati koju Hristovu nauku trebamo slijediti a koju ćemo odbaciti.

Vjernost prema originalnoj nauci Isusa Hrista nije lak. Biti odan i vjeran Njemu to nas stavlja u manjinu. Ovcama Isusovog malog stada (Luka 12:32), pokazuje na obavezu na ono što je On govorio u Mateju 7:13-14. “Udite na uska vrata; jer su široka vrata put što vodi u propast, i mnogo ih ima koji njim idu. Kao što su uska vrata i tijesan put što vodi u život, i malo ih je koji ih nalaze”.

Pavle je molio Rimljane: "Molim vas dakle, braćo, milosti Božije radi, da dajete tijela svoja u žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu; to da bude vaše duhovno bogomoljstvo. I ne vladajte se prema ovome svijetu, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega da biste mogli kušati koje je dobra i ugodna savršenost volje Božije" (Rimljanima 13:1-2).

J.V. Filips rastumačio je ovu poruku Rimljanima ovako: "Ne dozvolite svijetu oko sebe da vas ulije u svoj kalup, već dozvolite Bogu da preokrene vaš um iznutra, tako da možete dokazati u praksi da je Božija namjera dobra za vas, ispunite sve Njegove zahtjeve i krenite prema cilju pravog dozrijevanja".

Bibliski naučnik i komentator Viliam Barkli izjavio je, "Moguće je biti sljedbenik Isusov bez da budete sljedbenik: biti u logoru-sljedbenik da ne budeš kraljev vojnik; biti prisutan na jednom velikom random mjestu bez upotrebe rada".

Jedne prilike u razgovoru sa ovim velikim naučnikom spomenut je jedan mladić, rekavši, 'taj i taj rekao mi je da je bio vaš dak'. Naučnik je uzbuđljivo odgovorio, 'možda je bio prisutan mojim predavanjima, ali on nije bio moj dak'. To je također jedan dobar primjer za crkve da u njima ima mnogo sljedbenika Isusovih ali tako jako malo iskrenih sljedbenika.

U koliko želite doznati o historiji osnivanja Božije crkve ili bilo kog drugog predmeta povodom Biblije i njene nauke, obratite se na moj Web-site Serbian Voice Dobro Došli. Tu ima mnogo interesantnih predmeta kao i Bibliska dopisna škola od 32 lekcije kroz koje možete stvarno proučavati Bibliju u potpunosti.

Kraj